

23.09.2010

DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG, ZITTING
HOUDENDE TE **HASSELT**, ZETELENDE ALS RECHTER IN **KORT**
GEDING, HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING UITGESPROKEN :

Rep.

IN ZAKE, A.R. nr.

, vertegenwoordigd door haar College van
Burgemeester en Schepenen, met burelen gevestigd te

eiseres, vertegenwoordigd door mr. loco mr. , advocaat te

tegen:

HET VLAAMSE GEWEST,
burelen gevestigd zijn te
wie betekend wordt op het adres te

waarvan de
voor

verweerster, vertegenwoordigd door mr. advocaat te

VOLGT DE BESCHIKKING:

Gezien de inleidende dagvaarding van 21 juni 2010 ertoe strekkende de opheffing te bevelen van het stakingsbevel van 4 juni 2010 en de bekrachtigingbeslissing van 7 juni 2010.

Eiseres verzocht deze zaak te willen voegen aan de zaak gekend onder AR
waarin zij zich dient te verweren tegen vorderingen ingesteld door
en

Deze vordering strekt ertoe de wegeiswerken te staken ter hoogte van het perceel gekend onder

Het Vlaams Gewest is in deze procedure geen partij en heeft zich niet kunnen verdedigen, zodat op het verzoek van eiseres niet zal worden ingegaan.

Gezien de geschreven conclusies en stukken van partijen.

<><><><>

1. De relevante feiten kunnen als volgt worden samengevat.

Bij beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 1 december 2008 werd een voorwaardelijke vergunning verleend tot herinrichten doortocht

De vergunning voorziet uitdrukkelijk dat het project pas kan worden uitgevoerd zodra alle procedures inzake de aankoop en de onteigening afgrond zijn.

Op 4 juni 2010 werd een mondeling bevel tot onmiddellijke staking van de werken met het oog op het herinrichten doortocht gegeven aan
en

; het blijkt immers dat er werken werden uitgevoerd op een perceel gelegen op de hoek gevormd door groot 19 ca, waarvan beweren nog steeds de eigenaars te zijn.

Dit bevel werd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op 7 juni 2010 bekrachtigd en ter kennis gebracht aan de het college van burgemeester en schepenen.

2. De ontvankelijkheid van de vordering.

In conclusies neergelegd ter griffie op 17 augustus 2010 verklaart het Vlaams Gewest tussen te komen als de juiste procesvertegenwoordiger. De ontvankelijkheid van de ingestelde eis wordt niet langer betwist.

3. De bevoegdheid van de kortgeding rechter.

Conform art. 6.1.47 in fine VCRO kan in kort geding de opheffing van het stakingsbevel tegen het Vlaams Gewest worden gevorderd.

De kortgedingrechter dient na te gaan of de voor de stopgezette werken afgeleverde vergunningen rechtsgeldig zijn en/of de gewraakte werken prima facie strijdig zijn of afwijken van de verleende vergunningen. Dit houdt de beoordeling in van de formele wettigheid en de interne wettelijkheid, zonder een beoordeling van de opportuniteit. De kortgedingrechter dient eveneens na te gaan of het bestuur in redelijkheid tot zijn beslissing is gekomen en met name geen gebruik heeft gemaakt van machtsmisbruik en/of machtsafwendings.

3. Standpunt van eiseres: de voorwaarden voor het opleggen van een stakingsbevel zijn niet vervuld.

Bij vonnis van de vrederechter van het kanton van 10 maart 2010 werd voor recht gezegd dat de vordering tot onteigening regelmatig werd ingesteld en bij beschikking van de vrederechter van 23 april 2010 werd de in bezit gesteld van een

Dit standpunt kan niet worden gevolgd nu blijkt dat er werken worden uitgevoerd op een perceel, dat nog steeds niet de eigendom is van eiseres.

4. Standpunt van eiseres:

Het Vlaams Gewest heeft impliciet afstand gedaan van de vergunningsvoorwaarde doordat zij de werken vanaf eind mei 2009 tot april 2010 heeft stilgelegd.

Dit argument is ter zake niet dienend: het agentschap Wegen en Verkeer is de verkrijger van de vergunning en kan derhalve nooit afstand doen van een voorwaarde die door deze stedenbouwkundige vergunning wordt opgelegd.

5. Standpunt van eiseres:

De vergunningsvoorwaarde is onevenredig en onvoldoende precies omschreven.

De vergunning dateert van 1 december 2008 en er werd door eiseres geen procedure ingeleid met betrekking tot de inhoud en/of de voorwaarden vervat in deze vergunning.

Ook op dit punt faalt elke argumentatie.

* * *

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN :

Wi ondervoorzitter, aangewezen bij beschikking d.d. 22 juni 2010 als rechter in **kort geding**, bijgestaan door griffier, recht doende op tegenspraak.

BESLISSENDE BIJ HOOGDRINGENDHEID EN ONDER VOORBEHOUD VAN ALLE RECHTEN VAN PARTIJEN TEN GRONDE:

Verklaren de eis ontvankelijk doch niet gegrond.

Wijzen eiseres af.

Veroordelen eiseres tot de kosten, begroot aan de zijde van verweester op 1.200 euro rechtsplegingsvergoeding, zijnde het basisbedrag voor geschillen die betrekking hebben op niet in geld waardeerbare vorderingen.

ALDUS GEDAAN EN UITGESPROKEN IN OPENBARE TERECHTZITTING KORT GEDING TE HASSELT. op 23 september 2010.